

İçindekiler

- 9 • Denizi Anlatıyor
- 10 • Alıştırdılar Bir Kere
- 11 • Eski Bahçenin Bir Evi
- 13 • Sonsuz Girişim
- 15 • Kan Yazmak
- 17 • Parlak ve Kara
- 18 • Söylenir
- 20 • Santigrad 100
- 21 • Hangi Soruyu, Niye
- 22 • Yapı
- 27 • Sibermetik
- 28 • Nedense
- 29 • İşten Değil Aşk
- 30 • Bir Metin Nasıl Yazılmalı
- 33 • Son Günlerde
- 35 • Acıyor
- 37 • Yaza Girmeden Yazda
- 38 • Bir Yazı Anlamak
- 40 • Ayağımın Tozuyla
- 41 • Kısa Bir Anı
- 42 • Vakitsiz Uykulardan
- 43 • Gök, Bulut, Su
- 44 • Günler Geçer
- 45 • Bir Çay Bahçesinde
- 46 • Biliyor musun
- 47 • Rasgele Değil, Kar Ödülü
- 48 • Nedir Sonsuzdan Bir
Önce
- 49 • Çürümüş
- 50 • Ne Var ki Avucunda
- 52 • Hiç Sevmem
- 53 • Bir Aşkın En Verimsiz
Günlerinde
- 54 • Kırlardan Geliyorlar
- 55 • İhbar (1)
- 56 • İhbar (2)
- 58 • Alıntularla
- 60 • İşte Herkes Yüz Yüze
- 62 • Vs... Vs...
- 63 • Bin Yıl
- 64 • Ekinoks
- 66 • Sulardan Ürkü
- 67 • Gelmiş Gelecek Zaman
- 68 • Hüzün, Sevinç ve
Coşkunluk İçin
- 69 • Odun
- 70 • Kimsede Görmediğim
- 71 • Basınç
- 72 • Kırmızı, Yuvarlak
- 73 • Aktı
- 74 • Gülün Kanından
- 75 • Kim Varsa
- 76 • Hazırlandın Diyelim

Kayayı Delen İncir

DENİZİ ANLATIYOR

adı çok duyulmuş bir ozan değildi
Tonyalı balıkçılar arasında
–onlar ki her türlü balığı tutarlardı denizden–
ama iyi bir ozandı
bütün söylentilerin tersine
denizde de olabilirdi sandalla
uzun geçmişli denizde
gün batımında var olan
ve gün doğumunda da

ALIŞTIRDILAR BİR KERE

alıştırdılar bir kere
sigara alkol afyon tarih esrar marihuana
eroın tarih kokain morfin seks
onaltı silindir hız deniz kayağı dağ
nerde olursa olsun kırım kıyım
çiçeklerle sapları
artık söylemek zorundayız

aşk bağımlıdır ay'la
ve senin bir gün ölmeyeceđin
mutlu ediyor beni

belki bu rüzgârdan gelendir
őuraya buraya sallarken her őeyi
örneđin beni seni
ıııklı reklâmlarla
bakla çiçeklerini

biliyor musun ulaşamadım bir türlü
yani İstanbul'a bir türlü

őimdi karanlığım da
belleđim de yok
otlar mı dereler mi
kim yaşadı o tadına doyulmaz günleri
bir turuncunun dinginliđindeki
yeri doldurulmaz
o turuncunun yani

kimin ay'ıdır aşk
örneđin perőembe günleri

ama bütün bunları bütün bunları
yeniden yorumlayabiliriz őimdi

ESKİ BAHÇENİN BİR EVİ

uzun süre düşündüm, nedir ağızımdaki yaban tad
üvez değil, karadut değil, sevdiğim bir şey değil
ama bana yabancı gelmiyor ve alıştırıyor kendine
bir ses, bir açıklama bir evet ya da hayır
değil
eski bir şey, evi olan eski bir bahçe

alnım değişmez biçimini buluyor sanki
karadut karasından, üvez kokusundan
birisi geliyor karşıma oturuyor bahçede
bir ölüm olayına ilişkin bir şeyler soruyor
önce çayınızı için diyorum, hayır diyor
ısrar ediyorum hayır diyor ben hiç çay içmem
özellikle alacakaranlıkta hüzün verirmiş ona

birden usuma vuruyor haklı olduğu
evet alacakaranlıkta herkesin sahipsiz olduğu
ölüme ilişkin o konuşmayı da hatırlıyorum
ölümler sahipsizdir yoldaki kötü çukurlar gibi
gelip gitmezler bile kendileriyle kalırlar
1918'deki bir ölüm eski bir bahçedir belleğimizde
ve evi yoktur üç odalı, duvarları resimli
bir adam çıkar o evden belki bir yere gider

sonra ölüm konuşulur fısıltılar düzeyinde
aşkın adı geçmez ama belleğin bir yerlerindedir
çocuk gibi defne dalı gibi rüzgâr gibi bir şey olarak
lâmbanın sönmesini durdurur ocaktaki ateşi tazeler
susulur saygı duyulur oturulur oturulur

ey evsiz eski bahçe bir evin olmalıdır
suya da dayanıklı ateşe de ve hayata
çatlak tabakların eskimiş giysilerin kokusunu taşıma
karadut defne ve tüylü ayva
gecikmiş önemsenmemiş yıpranmış aşkları hep hatırla

nasıl kıpkızıldı bir sabah tanyeri hiç unutmam
deli gibi vuruyordu ahşap kaplamalara

SONSUZ GİRİŞİM

sonsuz girişim kendi adımını uyguluyor
–kendini sevmeye atamış bir şaşkın
güneşin doğuşuna seviniyor–
üstelik bir ceylanın gözünü seviyor
bir ineğin ıslak burnunu
alışılmış diye
tam o sırada bütün görkemiyle
temmuz geliyor
sanki gitmemek üzere
koltuğunda taze nohut
ve hazirandan kalma çiçekleriyle
fındık, karpuz vesaire

hiç sevmiyorum ortodoks ihtiyar karıları
–yaşlı kadınları demek daha kibar bir deyim–
ama hiç sevmiyorum yaşlı ortodoks karıları
başlarında bir topuz
apışaralarında bir maden sanki
Taksim’de gelip gidiyor
Tünel’de gelip gidiyor
sonra bir yerde
sonra bir yerde gelip gitmiyor
rüzgârda
tavanarasında
uçkurunu çözerken
gelip gitmiyor

bir ölüm kokusu kalıyor ki
insan koklamak istemez

ne yapılır yani
deli atlara binsem olmuyor
yok sayıyorum, varlar
yani o başı ceviz topuzlu kuru karılar
kuru da değil
çözük ve bağlı
ıslak topukları pomzayla ufalanmayan
ıslak pomzaları ufalayan

sonuç bir olgudur
çay ve oralet tiryakilerini yorumlayan
-yorumladığı-

herkes nasıl durmuşsa öyle söyler
ben de nasıl durdumsa öyle söyledim
ağaçlar, çiçekler güzeldi derken
ayırarak istemedim onları
oysa bilirdim tek tek adlarını
sütleğini övseydim sözgelimi
küstümotu küserdi bana
ölçülerim içinde bütün güzellikleri
tanıdıktan sonra
isyan bir yaşamadır boylu boyunca
uskura
denize
pulluğa
motor sesine

sonunda bir örneğe vardım
sakindir dünyanın akşamları
kendine uygun kişiliği bekler
ve tanrı uykusuz
yorgun bedeniyle
yerini alacak
bir ölümlüyü

KAN YAZMAK

martın yirmibirinde yaz gökleri geldi
– bu yumuşak bir giriştir bir şiir isteğine
içinde olumsuz bir umut taşır
kan yazmak istemiyorum
yaz gökleri nasıl göklerdir
herkese bildiğince
yani yaz gökleri ölmeyince
kan yazmak istemiyorum

beyaz bulutludur derindir
bir yerden bir yere gider durmadan
yaz gökleri
bir yerden biri yere gelir durmadan
– yumuşak bir giriştir yaşamaya
sürdürmek için
kan yazmak istemiyorum
kuşlar da vardır içinde

sadece kuşlar mı, haydin siz de
mavi bir ölümü de taşır
yaz gökleri
mavi kırmızı ya da daha diri
kan yazmak istemiyorum
yaz gökleri
güneyde daha çok mavi
aslı daha da çok mavi
ne kadar uzun ve görkemli
ne kadar dişi
kan yazmak istemiyorum
yaz gökleri
bir ölümü

ölüm mü yaz gökleri mi
beyaz bulutlu dişi görkemli
elimde hüzünsüz bir çakmaktaşı
kan yazmak istemiyorum
ölü ya da diri